

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813010178
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7813010178.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Marty Goliášovej, v trestnej veci proti obžalovanému Ľ. U. a spol., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, 2 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. novembra 2013, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 19.6.2013, sp. zn. 1T/66/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 19.6.2013, sp. zn. 1T/66/2013 boli obžalovaní Ľ. U. a Y. Y. uznaní vinnými z prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 194 ods.1,2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň v mesiaci marec 2013 vo večerných hodinách, po predchádzajúcej vzájomnej dohode v obci T., okr. C. preliezli oplotenie rodinného domu č. X, následne prišli k dverám, kde vylomili vchodové dvere a odcudzili 9 m³ keramickej dlažby, 3 m³ keramického obkladu, 1 ks kovovú dvojkolesovú káru, 1 ks horský bicykel zn. Alpina, elektrickú kosačku s elektromotorom 0,75 kW, čím spôsobili škodu pre RNDr. Q. M. odcudzením vecí vo výške najmenej 226,70 Eur a poškodením zariadenia škodu vo výške najmenej 50,- Eur.

Za to okresný súd uložil obžalovanému Ľ. U. podľa § 194 ods.2 Tr. zák., s použitím § 38 ods.2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému Y. Y. uložil podľa § 194 ods.2 Tr. zák. s použitím § 38 ods.2,3, § 36 písm. l) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. podmienečne odložil a podľa § 50 ods.1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou konania obžalovaných podľa § 194 ods.1,2 písm. a) Tr. zák. a má za to, že pri právnom posúdení konania páchatel'a, ktorý v úmysle prisvojiť si cudziu vec nachádzajúcu sa v obydlí iného, do tohto obydlia (§ 122 ods.5 Tr. zák.) vnikne prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky (§ 122 ods.4 Tr. zák.), treba vychádzať z úmyslu páchatel'a, ktorý v tomto prípade smeruje k zmocneniu sa cudzej veci, a za tým účelom prekonáva zabezpečovaciu prekážku, čo má prvotný význam pri vyhodnotení subjektívnej stránky trestného činu. Uvedené násilie aj keď ním páchatel' nesporne naruší domovú slobodu iného, je možné ako okolnosť podmieňujúca použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty posudzovať iba vo vzťahu k trestnému činu krádeže podľa § 212 Tr.

zák. Preto vyššie uvedené konanie páchatel'a je potrebné posúdiť ako trestný čin krádeže vlámaním v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 194 iba v odseku 1 Tr. zák. S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 19.6.2013 opätovne upozornil obžalovaných o zmene právnej kvalifikácie tak, že mieni kvalifikovať ich konanie ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm. a) Tr. zák. Následne na to obžalovaní L. U. a Y. Y. na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm. a) Tr. zák. a na otázky v zmysle § 333 ods.3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedali kladne.

Správne preto postupoval okresný súd, keď podľa § 257 ods.7 Tr. por. prijal vyhlásenia obžalovaných, že sú vinní zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm. a) Tr. zák. a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaní priznali k spáchaniu skutku sa nevykoná, ale vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o teste.

Ustanovenie § 38 ods.1 Tr. zák. treba vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu. Ak je konkrétna okolnosť okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, vytvára kvalifikovanú skutkovú podstatu so základnou skutkovou podstatou, ktorá túto okolnosť neobsahuje, napriek tomu, že je aj zákonným znakom uvedeným v inej základnej skutkovej podstate trestného činu, ak kvalifikovaná skutková podstata pokrýva väčší počet zákonných znakov trestného činu. To platí aj vtedy, ak jedno ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona obsahuje dve (alebo viac) samostatných základných skutkových podstát trestného činu.

Podľa § 183 písm. e) Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie spáchanie trestného činu vlámaním. Z uvedeného teda vyplýva, že znak „vlámaním“ je totožný so znakmi skutkovej podstaty ustanovenia § 212 ods.2 písm. a) Tr. zák., podľa ktorého sa postihuje páchatel', ktorý si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocní, a tento čin spáchal vlámaním.

Vlámanie je okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby v rámci kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.2 písm. a) Tr. zák. a zároveň je zákonným znakom ako súčasť základnej skutkovej podstaty iného trestného činu, v danom prípade krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a) Tr. zák., a preto v takomto prípade, aj keď ide o alternatívu jednočinného súbehu, môže byť tá istá okolnosť použitá kvalifikačne len raz.

Preto aj podľa názoru krajského súdu správne postupoval okresný súd, keď konanie obžalovaných kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm. a) Tr. zák.

Rovnako krajský súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pri určení druhu trestu a jeho výmery u obžalovaných. Tresty, ktoré boli uložené obžalovaným L. U. a Y. Y. zodpovedajú základným zásadám pre ukládanie trestov uvedených v § 34 a nasl. Tr. zák. Správne okresný súd u obžalovaného M. U. prihliadol na existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a trest mu ukladal pri dolnej hranici trestnej sadzby. Nepochybil okresný súd, keď obžalovaného L. U. podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže tento v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Správne okresný súd dospel aj k záveru, že u obžalovaného Y. Y. sú splnené zákonné podmienky pre uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody a pri ukladaní trestu správne prihliadol na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. Aj podľa názoru krajského súdu trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov splní u obžalovaného Y. Y. účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd o odvolaní okresného prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.